

MUDr. Libor KMENT

Je absolventem 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Kromě toho, že je zástupcem vedoucího lékaře na soukromé klinice Esthé, jejímž je také spoluvlastníkem, pracuje od roku 1999 také na Klinice plastické chirurgie Fakultní nemocnice na Bulovce, kde posledních 5 let vykonával funkci zástupce primáře. Je odborným asistentem I. lékařské Fakulty Univerzity Karlovy v Praze a členem týmu Centra komplexní chirurgické péče o ženy s onemocněním prsu. Díky svému profesionálnímu i lidskému přístupu patří k nejvyhledávanějším plastickým chirurgům u nás.

Chtěl jste vždy být plastickým chirurgem nebo vás lákalo něco jiného?

Asi ne. Tento obor jsem znal od dětství, stejně jako chirurgii, díky rodině. Na základní škole a začátku gymnázia jsem chtěl být lékař, tedy pro mě to znamenalo chirurg, pak mě ale učení nebavilo, tak jsem chtěl studovat tělocvik nebo něco podobného, a nakonec jsem na školu úplně zanevřel a chtěl se stát nádražákem. A taky jsem se jím na rok stal. Byla to dobrá škola života. V té době to byla práce, kde se člověk nepředřel a měl relativně dobrý plat, ale zjistil jsem, že nic takového by mě v životě nebavilo a motivovalo mě to ke studiu.

Lékařství obecně je velmi obtížné povolání. Co vás na něm láká?

Asi jsem chtěl pomáhat lidem. A pak taky chirurgie je hodně manuální obor; a operování mě vždy lákalo a bavilo a snad se zdálo, že by mi to mohlo jít. Všeobecná chirurgie, s kterou jsem začínal v okresní nemocnici je o operování, ale také hodně o vyšetřování a sledování pacientů, hodně času člověk stráví na oddělení a ambulanci. To je zajímavé a líbilo se mi to, ale operování mě bavilo víc a tak plastická chirurgie zvítězila. Ta je hlavně o operování a psychologii.

V čem je plastická chirurgie odlišná od všeobecného lékařství?

Plastická chirurgie je široký obor. Zahrnuje řešení vrozených vad končetin, obličeje nebo jiných částí těla, ošetřování úrazů, mikrochirurgii, řešení nádorů měkkých tkání, uzavírání různých defektů těla, jak po úrazech tak po odstraňování nádorů nebo jiných nemocech, prsní problema-

tku, ošetřování popálenin, chirurgii ruky a v neposlední řadě estetickou chirurgii. Plastická chirurgie je o mnoha hodinách strávených na operačním sále, o přesné předoperační rozvaze, o důsledné pooperační péči, o mnoha hodinách mluvení s našimi pacienty a hodně o psychologii, jak už jsem zmínil.

Estetická chirurgie je samozřejmě i lukrativní obor a v privátní praxi nám dává nezávislost na zdravotních pojišťovnách, což je velká výhoda. Práce ve státní nemocnici je pro nás spíše koníček, než zdroj obživy.

Rozmluvil jste někdy pacientovi estetický zákrok?

Mnohokrát každý den. A asi čím jsem starší, tím rozmlouvám častěji. Mnoho kosmetických operací je indikovaných a klientům přinese mnoho radosti, uspokojení a psychické pohody. Když si klientka něco přeje a přijde mi to zbytečné, ale vím, že efekt bude dobrý a ona bude spokojená, tak výkon rozmlouvám, ale operaci většinou provedu. Když ale vím, že by výsledek podle mého názoru nebyl dobrý a já bych z toho neměl dobrý pocit i když by klientka byla třeba spokojená, tak neoperuji. Protože někdy výsledek by byl například po operaci celkem dobrý, ale já vím, že za rok nebo 5 let to bude špatné a přineslo by to naopak klientce potíže, neuspokojení a další operaci.

Operujete ženy, které přišly vinou nemoci o prs. Jaký je to pocit, navracet jim zpět pocit ženskosti?

Je to krásný pocit. Jsem spokojený, když jsou šťastné. Ale je zajímavé, jak ke své

nemoci každý přistupuje jinak. Některé ženy jsou šťastné, že se z nemoci vyléčily a ztráta prsu je třeba tolik netrápí. Spíš je někdy obtěžuje extrémně velké druhé prso, které jim překáží a jednostranně je zatěžuje a to jim pak můžeme zmenšit. A třeba až následně řešíme rekonstrukci prsu nebo někdy vůbec ne. Na druhou stranu jsou ženy, kterým prs zrekonstruujeme, výsledek mají neuvěřitelný, a řeší úplné detaily, jizvičky. Pro většinu žen je ale ztráta prsu velmi deprimující a rekonstrukce je pro ně neuvěřitelně přínosná a někdy skoro život zachraňující.

Kolik žen ročně podstoupí takovou operaci? Je u nás v republice běžná?

Rekonstrukce prsu je dnes již běžná operace. Ženy o této možnosti většinou vědí, onkologové jsou stále vstřícnější a indikace se rozšiřují. Je ale pravda, že jsou stále místa v naší republice, kde jsou onkologové velice konzervativní, o možnosti znovuvyvoření prsu ženám nejen neříkají, ale dokonce jim operaci nedoporučují nebo i zakazují. Tak se pak k nám dostávají pacientky, které po operaci touží 20 let a až třeba na stáří přijedou do Prahy, protože se o tom někde dočetly, a třeba i v 70 letech se nechávají operovat. Kolik přesně žen v České republice za rok operaci podstoupí nevím.

Jak vypadá běžný den plastického chirurga?

Když operuji v Esthé, tak od osmi hodin ráno do večera nebo i do noci. Pak jezdí domů a snažím se abych chytil dceru než

půjde spát. To se mi často bohužel nedaří. Pak většinou ještě pracuji na počítači, vyřizuju emaily. To mi má trochu za zlé moje partnerka Martina, že pracuji i doma, někdy až dlouho do noci. Jiné dny jsem od rána na Bulovce, kde mám buď ambulanci nebo operuji a odpoledne mám ambulanci v Esthé, ve středu až do večera. Snažím se také s dcerou stihnout nějaký kroužek nebo společně celá rodina něco podnikáme. Ale bohužel těch volných odpolední moc není. Vynahrázujeme si to o víkendech, které mám většinou volné.

Jste porotcem soutěže OČENĚNÍ ČESKÝCH PODNIKATELEK – OCP. Proč podporujete zrovna ženské podnikání?

Přijde mi neuvěřitelné, že ženy, které obvykle zvládají rodinu a domácnost, zvládnou vybudovat a pevně vládnout ve vlastní firmě. Tyto ženy jsou opravdu výjimečné, klobouk dolů.